

Waarom heten primula's in Boekel "pittertunnekes" ?

Lang geleden, op een zondagmorgen in het voorjaar, kwam een mens uit Boekel bij Sint Petrus aan de hemelpoort. Petrus was heel wat gewend, want er kwam van alles aan de deur. Maar die Boekelse mens kwam rechtstreeks uit Boekel naar de hemel. En dat was vreemd en dat was Petrus niet gewend. Mensen uit Boekel maakten meestal een omweg door het vagevuur.

Petrus was er zo van overstuur, dat hij van de "klaoren schrik" zijn sleutelbos liet vallen. En omdat de kortste weg naar Boekel toch nog open was, vielen de sleutels recht naar beneden en kwamen terecht op een bed primula's, ook wel sleutelbloemen genoemd, in de hof van een boerderij op de Neerbroek.

Petrus was flink overstuur en ging zo vlug hij kon naar zijn vriend Antonius en vroeg hem: "Kun jij niet zorgen dat ik mijn sleutels zo gauw mogelijk terug heb. Want als ik de poort open moet laten staan komt Jan en alleman hier binnen en dan weet ik niet meer wat ik in huis krijg."

Antonius, die in de hemel aangesteld was om terug te vinden wat engelen en heiligen verloren hadden, zei: "Maak je geen zorgen Petrus. Ik weet toevallig van bekenden in Keldonk dat er over veertien dagen weer iemand uit Boekel deze kant uit komt en ik zal er voor zorgen, dat die mens jouw sleutels meebrengt". En dat gebeurde.

En sindsdien heten primula's in Boekel "pittertunnekes", "bluumkes" van Petrus en Antonius.

En waarom niet in Venhorst ? In Venhorst gaan de meeste mensen rechtstreeks naar de hemel en daarvoor laat Petrus zijn sleutels niet van schrik vallen.